

ZAVOD ZA IZOBRAŽEVANJE
IN KULTURO ČRNOMELJ

ZBIRKA PESMI NAJBOLJŠIH OSNOVNOŠOLSKIH IN SREDNJEŠOLSKIH PESNIKOV V LETU 2023

župančičeva

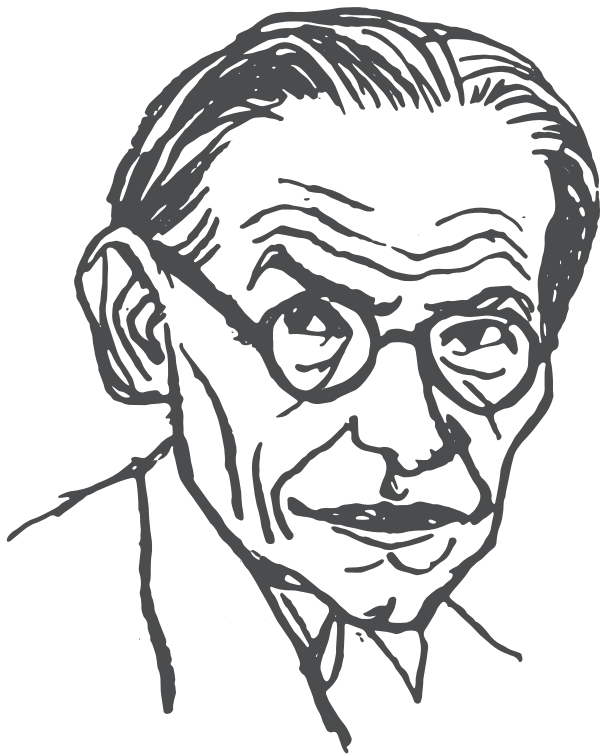
frulica

145-letnica rojstva
Otona Župančiča
1878–2023

33. srečanje
mladih pesnikov
in deklamatorjev

Črnomelj, 11. junij 2023

ZAVOD ZA IZOBRAŽEVANJE IN KULTURO ČRNOMELJ

župančičeva
frulica

33. srečanje mladih pesnikov in deklamatorjev

Črnomelj, 11. junij 2023

**ZBIRKA PESMI
NAJBOLJŠIH OSNOVNOŠOLSKIH
IN SREDNJEŠOLSKIH PESNIKOV
V LETU 2023**

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

821.163.6-93-194
7.079:821.163.6-93

ŠREČANJE mladih pesnikov, deklamatorjev in pripovedovalcev (33 ; 2023 ;
Črnomelj)

Zbirka pesmi najboljših osnovnošolskih in srednješolskih pesnikov v letu
2023 : Župančičeva frulica : 33. srečanje mladih pesnikov, deklamatorjev
in pripovedovalcev : Črnomelj, 11. junij 2023 / [zbral in uredil Tadej
Fink]. - Črnomelj : Zavod za izobraževanje in kulturo, 2023

ISBN 978-961-96271-0-5
COBISS.SI-ID 153793539

KAZALO

Prehojena pot	5
O 33. Župančičevi frulici	7
Strokovna komisija 33. Župančičeve frulice	9
Kategorija: Najboljši osnovnošolski pesniki	10
Veronika Puc, <i>Moravče</i>	11
Hrastova miza	12
Klicarjenje	13
Toča bo	13
Tobija Lakič, <i>Lovrenc na Dravskem polju</i>	14
Kdo je tam?	15
Tim Novak, <i>Ljubljana</i>	16
Sam	17
Neža Požun, <i>Šmartno pri Litiji</i>	18
Življenje	19
Pia Jovanovič, <i>Novo mesto</i>	20
Šum	21
Kategorija: Najboljši srednješolski pesniki	22
Doroteja Drevenšek, <i>Maribor</i>	23
Selivka	24
Mandale	25
Utrinki z okenske police	26

Ana Kumperger, Šempeter v Savinjski dolini	27
Svetlikanje na obzorju	28
Izabela Letonja, Lesce	29
Ofelija	30
Iva Topolovec, Žalec	31
Štetje	32
Timotej Kristijan Kovač, Boštanj	33
Prijela si mojo dlan	34
Kategorija: Najboljši deklamatorji	35
Kategorija: Najboljši pripovedovalci	36
Najboljša pesnika Goranovega proljeća 2023	37
Jana Vančina, Ravna Gora	37
Tišina	37
Nikola Serdar, Zagreb	38
Ponovno prizivanje	38
Gostje dosedanjih Župančičevih frulic	39

PREHOJENA POT

Zgodovina Župančičeve frulice je bogata. Zavod za izobraževanje in kulturo Črnomelj (ZIK) je leta 1991 pričel s projektom Srečanje recitatorjev osnovnih in malih šol Bele krajine, s katerim je želel spodbujati govorno ustvarjalnost mladih in njihove veščine javnega nastopanja. Sčasoma je prireditelj prerasla svoje ime, saj so mladi pričeli pisati svoje pesmi, zgodbe in pravljice. Preizkusili so se tudi v dramatizacijah in lutkovnih uprizoritvah. Ugotovili smo, da je ukvarjanje s slovensko besedo dragoceno v rani mladosti, ko otrokom res lahko vzbudimo veselje in ljubezen do pisane in govorne besede.

Pomembna strokovna pridobitev za projekt je bila povezava s sorodno prirediteljo na Hrvaškem, Goranovim proljećem, s katero ZIK uspešno sodeluje od leta 2002. Gre za ugledno manifestacijo z dolgoletno tradicijo, ki združuje mlade pesnike z že znanimi in uveljavljenimi ustvarjalci. Zmagovalci Župančičeve frulice nastopijo na osrednji prireditvi Goranovega proljeca v Lukovdolu, zmagovalni učenci in dijaki Goranovega proljeca pa na zaključni prireditvi Župančičeve frulice, ki je bila vsa leta junija v Vinici, od leta 2016 dalje pa v Črnomlju.

Do leta 2002 so v projektu še sodelovali predšolski otroci - mali šolarji, ki jih kasneje nismo več vključili. Odtlej smo dali večji poudarek lastni ustvarjalnosti mladih in širitvi projekta na celo Slovenijo. Osnovno vodilo projekta se ni spremenilo, še vedno smo ohranili pomen pridobivanja in razvijanja veščin govornega izražanja.

Leta 2003 se je projekt preimenoval v Župančičevo frulico, z novo celostno podobo, kar je prineslo tudi nekaj vsebinskih izboljšav. K sodelovanju smo pritegnili avtorje, pesnike in pisatelje, katerih dela so mladi prebirali, o njih razmišljali in jih na svoj način predstavljali. S tem smo želeli prispevati k razvoju ustvarjalnosti mladih v Sloveniji in k aktivnemu odnosu do prebranega.

Župančičevo frulico spremljajo prizadevanja organizatorja, da v projekt ob mladih pesnikih in deklamatorjih aktivno vključuje tudi njihove mentorje in šole, iz katerih prihajajo, kakor tudi strokovnjake, ki sodelujejo kot člani strokovne komisije. Sodelovanje, uvrstitev na zaključno prireditev in zmaga na Župančičevi frulici pomeni strokovno priznanje predvsem mlademu pesniku ali deklamatorju, zagotovo pa tudi mentorju, ki strokovno vodi mlado osebo na njeni poti ustvarjanja in osebnega izražanja.

Ugled, uspešnost in odmevnost projekta je spodbudil organizatorja, da je v letu 2008 prvič povabil k sodelovanju tudi srednješolce. Izkušnje kažejo, da nekdanji uspešni udeleženci Župančičeve frulice, ki so danes

dijaki, še naprej zavzeto pišejo pesmi in prozo ter razvijajo svoj pesniški potencial. Z večletnim sodelovanjem v projektu dobivajo povratne informacije od strokovne komisije, kar dodatno pripomore k njihovemu razvoju. Po oceni strokovne komisije gre za nadarjene in obetavne mlade ustvarjalce. Projekta ni zaustavila niti epidemija leta 2020 - jubilejna 30. Župančičeva frulica je bila izpeljana kot ena prvih literarnih e-prireditev v Sloveniji.

Leta 2021 je ZIK izdal obsežno publikacijo »Beseda je mladost, zbornik ob 30. obletnici projekta Župančičeva frulica«, kjer je zbrana bogata zgodovina, spomini, razmišljanja in zmagovalne pesmi dosedanjih izvedb Župančičeve frulice. Posebno vrednost zborniku je pridodal razmislek o vedenjih in dejanjih, ki nas vedno znova navdihujejo. Gre za jasno določanje ciljev projekta z razpisi, osmišljanje celostne podobe, spodbujanje lastne ustvarjalnosti mladih na več področjih, povezovanje in sodelovanje z uspešnimi ustvarjalci, umetniki in pedagogi, vključevanje strokovnih sodelavcev in inštitucij v izvedbo in razvoj projekta, mednarodno sodelovanje, publiciranje dela mladih pesnikov in organizacija njihovih nastopov na literarnih srečanjih, objave v strokovnih publikacijah in medijih v smislu celovite promocije projekta, strokovna usposabljanja za udeležence in mentorje, evalvacije in družabna srečanja.

Vsa leta Župančičevo frulico podpira ustanoviteljica ZIK-a, Občina Črnomelj. Zaradi pridobivanja dodatnih finančnih sredstev organizator redno spremlja ustrezne javne razpise, na katere se prijavlja. Tako je bil projekt večkrat sofinanciran še iz drugih virov: Ministrstva za kulturo, takratnega Urada Vlade RS za slovenski jezik, enkrat tudi od Ministrstva za šolstvo in šport, nekaj let ga je podpirala Javna agencija za knjigo RS (JAK). Prireditvev podprejo tudi manjši sponzorji in podporniki s priložnostnimi nagradami.

Tradicija daje Župančičevi frulici dodatno odgovornost za nenehno rast, razvoj in skrb za izboljšanje kakovosti. Župančičeva frulica bo gradila na preteklih dobrih izkušnjah in si pridobivala nove ideje in sodelavce. Odmevala bo še naprej v naši državi in preko njenih meja. Mladim bo omogočala, da svojo inovativnost in ustvarjalnost pokažejo širšemu krogu ljubiteljev pisane in govorjene slovenske besede.

Skrb za ohranjanje in razvoj slovenskega jezika je poslanstvo vseh nas, ki nam je mar za enakopravno umeščanje slovenske kulture v evropski in širši prostor.

O 33. ŽUPANČIČEVI FRULICI

Na 33. Župančičevi frulici so mladi lahko sodelovali v skupno štirih kategorijah: **Osnovnošolski deklamatorji** (učenci 2. triade osnovnih šol), **Osnovnošolski pesniki** (učenci 3. triade osnovnih šol), **Srednješolski pripovedovalci** (dijaki srednjih šol) in **Srednješolski pesniki** (dijaki srednjih šol).

Na razpisu je sodelovalo 355 mladih pesnikov, deklamatorjev in pripovedovalcev iz skupno 81 slovenskih šol.

Pesmi osnovnošolskih in srednješolskih pesnikov so ocenjevali: **Darja Pavlič**, profesorica slovenske poezije na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani, predsednica komisije, **Veronika Dintinjana**, pesnica in prevajalka, in **Igor Divjak**, literarni kritik in prevajalec. Tema pesniškega ustvarjanja je bila »Brez mej« in se je navezovala na odpiranje meja v smislu povezovanja med ljudmi in narodi, premikanja le-teh v naših glavah, razmišljanje izven okvirja. Tema se je povezovala tudi z ekologijo in trajnostnim ravnanjem. Za izhodišče so mladim pesnikom lahko služili verzi Josipa Murna Aleksandrova:

»Nebo, nebo
In neskončna, brezmejna ravan!
Pijano oko
žari in iskri
in vpija ta svet prostran.«

Izbrana tema ni bila pogoj za sodelovanje na natečaju. Mladi pesniki so lahko pesnili na katerokoli drugo temo. Strokovna komisija je pesmi osnovnošolskih in srednješolskih pesnikov prejela v šifrirani obliki, zato ni vedela, kdo je avtor in od kod prihaja.

Nova je bila komisija za izbor deklamatorjev in pripovedovalcev. Njihove nastope so ocenjevali: **Nana Milčinski**, pevka in režiserka, predsednica komisije, **Mojca Funkl**, igralka, in **Žiga Bonča**, novinar in TV voditelj. Osnovnošolski deklamatorji so za svoje govorne nastope lahko izbirali med sedmimi pesmimi Vinka Möderndorferja iz pesniških

zbirki Babica za lahko noč (Miš založba, 2019), Pesmi in Pesmičice (Mladinska knjiga, 2015) in Romeo in Julija iz sosednje ulice (Miš založba, 2021). Srednješolski pripovedovalci so za svoj govorni nastop lahko izbirali med tremi odstavki romana Sto let slepote (Mladinska knjiga, 2021) pisatelja Romana Rozine. Komisija si je najprej ogledala video posnetke nastopov deklamatorjev in pripovedovalcev in naredila širši izbor najboljših, ki so se udeležili predizborov v živo. Le-ti so potekali sredi maja v Cankarjevem domu na Vrhniki ter na osnovnih šolah Franca Lešnika - Vuka Slivnica pri Mariboru in Ob Rinži Kočevje.

Župančičeva frulica bo v prihodnosti s pridom uporabljala svoje izkušnje ter mladim še bolj zavzeto omogočala možnosti za osebni in umetniški razvoj.

Župančičevo frulico 2023 je sofinancirala Občina Črnomelj.

ŠTROKOVNJI KOMISIJI 33. ŽUPANČIČEVE FRULICE

Pesmi je ocenjevala strokovna komisija za izbor najboljšega osnovnošolskega in srednješolskega pesnika Župančičeve frulice 2023 v sestavi:

Darja Pavlič, profesorica slovenske poezije na Filozofski fakulteti Ljubljana, predsednica komisije

Veronika Dintinjana, pesnica, prevajalka

Dr. Igor Divjak, literarni kritik in prevajalec ter urednik spletnega portala Vravec Anarhist

Nastope deklamatorjev in pripovedovalcev je ocenjevala strokovna komisija za izbor najboljšega deklamatorja in pripovedovalca Župančičeve frulice 2023 v sestavi:

Nana Milčinski, pevka in režiserka, predsednica komisije

Mojca Funkl, igralka

Žiga Bonča, novinar in TV voditelj

župančičeva frulica

NAJBOLJŠI OSNOVNOŠOLSKI PESNIKI

VERONIKA PUC

Dobitnica Župančičeve frulice 2023
za najboljšo osnovnošolsko pesnico

Finalisti Župančičeve frulice 2023:

Tobija Lakić

Tim Novak

Neža Požun

Pia Jovanovič

Pohvale strokovne komisije:

- Zaja Postružnik (*Ptuj*),
- Živa Štritof (*Šmartno pri Litiji*),
- Arandjela Horvat (*Kidričevo*),
- Elizabeta Liza Muršec (*Lovrenc na Dravskem polju*),
- Julija Kozamernik (*Ljubljana*),
- Žana Dim (*Mirna*),
- Neli Zorenč (*Mirna*),
- Vanesa Fink Čajič (*Semič*),
- Kasandra Kotnik (*Šoštanj*),
- Mia Praznik (*Orhova vas*),
- Monika Lah (*Velika Loka*).

DOBITNICA ŽUPANČIČEVE FRULICE 2023

Najboljši osnovnošolski pesniki

VERONIKA PUC

Moravče

Igram se poeta ljubezni - nesrečnega. Pišem pesmi, sem zelo radovedna, večna iskalka, občudovalka vsega lepega in predvsem rada pojem. Sicer pa zaključujem 9. razred osnovne šole in se z velikimi pričakovanji podajam v svet srednje šole ... Veseli me vse, kar je povezano s psihologijo. V prostem času sedim na roza kavču v moji glavi in razmišljam o vsem mogočem. Ob večerih pa se sprašujem, ali je odrasti dobra stvar.

Strokovna utemeljitev dr. Igorja Divjaka, člana strokovne komisije

Pesem Hrastova miza zgodbo ljubezenskega odnosa posrečeno podaja posredno kot predmetna pesem, katere osrednji motiv je drevo, ki bo nekoč postalo miza v prodajalni. Za hip dobimo občutek, kot da sta ob tem osrednja protagonist, fant in dekle, potisnjena ob stran, a goli predmetnosti drevesa in mize so zoperstavljeni številni čustveni spomini. Zaradi tega je to tudi pesem o minuli zgodnji mladosti, podana tako, da se v njej lahko vsak prepozna, saj presega odnos zgolj dveh in govori o vseh pripadnikih neke generacije. Minljivost v njej ni podana kot nekaj tragičnega, ampak tudi humorno, kot izziv. Ob njej se zastavi vprašanje o vrednosti vsega, kar se je zgodilo. Zdi se, da pesem s svojo igrivostjo pritrjuje predvsem bivanju, ki presega minevanje.

HRASTOVA MIZA

Ko bo konec sveta,
najin hrast ne bo več najin.
Bo le neka miza v trgovinski izložbi.

Ta miza nosi toliko spominov.
Najin prvi, mnogoteri poljub.
Skrivalnice, učenje poštevance, celo abecede,
najino učenje plesa za valetu,
kurjenje testa, ki je bil nezadosten.
Kaj praviš? Obžaluješ?

Da bo neka naključna ženska
odšla v trgovino in kupila mizo.
Kupila bo najin hrast
in najini začetnici, vrezani vanj.
In spomine.

Potem bo tudi hrastova miza
pozabila name,
kot si me pozabil ti.

KLICARJENJE

Zapravila sem milijone,
ko sem te klicala iz:
Češke, Rusije, Norveške, Prusije,
Španije, Hrvaške, Makedonije, Slovaške.

Ti pa niti centa nisi zapravil.

TOČA BO

Ob večerih, mračnih, a še svežih.
Dotaknil si se me kot dež asfalta.

In kakor dež diši na asfaltu,
sem dišala jaz.

TOBIJA LAKIČ

Lovrenc na Dravskem polju (mentorica: Sonja Lenarčič)

Sem Tobija Lakič in star sem 15 let. Obiskujem deveti razred OŠ Kidričevo, vendar se bo to kaj kmalu spremenilo, saj se nameravam vpisati v Gimnazijo Ptuj. Kar nekaj časa že redno obiskujem fitness. Rad hodim ven s prijatelji in občasno igram kitaro.

Glavni vir mojega pesniškega ustvarjanja in spodbuda, da sem se pisanja sploh lotil, je moja mentorica in učiteljica za slovenščino Sonja Lenarčič. V šestem razredu, času virusa, času sprememb, času šolanja na daljavo in času prostega časa, nam je učiteljica grenila dneve z domačimi nalogami v smislu »napiši pesem o ____«. Za večino mojih sošolcev je bila takrat to nočna mora in jaz sprva nisem bil izjema, ampak zdaj vem, da ji bom za te muke za vedno ostal hvaležen.

Strokovna utemeljitev dr. Igorja Divjaka, člana strokovne komisije

Pesem *Kdo je tam?* preoblikuje znano ljudsko pesem Marko skače tako, kot da bi bila prvič uzrta. Z veselim ritmičnim ponavljanjem se napaja pri ljudski formi, v osredju te pesmi pa sta čudenje in zanos, ki bralca ponese, da bi tudi sam poskočil in zaplesal. Iz vprašanja pride v opis in iz pripovedne tretje osebe ednine v drugo osebo množine, s čimer se razpre stvarstvu. Gotovo ni naključje, da se v njej pojavi tudi tradicionalni ljudski motiv, kozarček vina, ki ohranja stik z rodovito naravo. Pesem je lahkotna, a obenem polna radosti in obilja.

KDO JE TAM?

Kdo je tam, kdo je tam,
kdo v tisti hišici prebiva?
Rumeni škornji, brada siva,
kozarček vina si naliva.

Izpije ga, izpije ga,
veselje in nasmeh.
Odpravi se na en sprehod
po travnatih poteh.

Poglejte ga, pogledajte ga,
kar skače, poskakuje.
Z ene noge na drugo,
leva - desna, jih menjuje.

Saj to je on, saj to je on,
oh, sonce mi je žarko!
Kako ne vem, kako ne vem,
da skače, skače Marko?

Marko skače, Marko skače,
po zeleni travi.
Skači, Marko, skači,
nikoli se ne ustavi!

TIM NOVAK

Ljubljana (mentorica: Lidija Stanič)

Sem štirinajstletni osmošolec OŠ Ledina. Moje življenje se vrti okoli šole in glasbe. Najbolj me veselijo logika, petje, igranje klavirja in pisanje pesmi. Pogosto se udeležujem tekmovanj. Zato so moji dnevi polni učenja in vadenja. Lani sem nastopal v otroški operi Deček, ki je prehitro rasel. Zelo si želim psa, vendar v mojem urniku ni dovolj časa, da bi lahko dobro skrbel zanj, zato ga nimam. Tudi za šport mi zmanjkuje časa, zato sem nehal trenirati košarko in judo. V trenutkih, ko se umirim in sprostim, pa pride na plano poezija. Včasih je to sredi narave, včasih ob oknu na deževen dan ali pa zvečer, ko ležim v postelji. Kadar nimam pesniškega navdiha, pa z veseljem sežem po kakšni knjigi, pesmi.

Strokovna utemeljitev dr. Igorja Divjaka, člana strokovne komisije

Samota je večna pesniška tema, a ta pesem razoroži z neposredno preprostostjo in zrelostjo, ki se ji uspe izogniti sentimentalnosti. Prispodoba samotne ulične svetilke nagovori slehernega bralca, njena pribitost v tla pa še stopnjuje občutek depresije. Uspešna je tudi zgradba pesmi, saj se šele proti koncu razkrije, da je samotna ulična svetilka pravzaprav podoba nekoga, ki je ostal sam po koncu ljubezni.

SAM

Le opazujem
in nič ne storim.
Gledam za ljudmi,
ki odhajajo iz mojega življenja.
Sem kot ulična svetilka,
ki gleda za mimoidočimi avtomobili.
Počutim se,
kot da bi bil pribit v tla.
Ne morem se niti zganiti,
toda nič ne ukrepam.
Izgubljam navdih.
Navdih do življenja.
Vem, da se nihče ne vrača,
a jaz še vedno upam.
Brez uspeha.
Še ti, edina, ki si malo postala,
odhajaš.
Upanje me zapušča.
Luč počasi ugaša.

NEŽA POŽUN

Šmartno pri Litiji (mentor: Stane Škarja)

Stara sem 15 let in zaključujem osnovno šolo v Šmartnem pri Litiji. V prostem času igram šah, berem, programiram in igram prečno flavto. Kar nekaj časa preživim v naravi ali pa na kolesu.

Med moje najljubše predmete spadajo kemija, matematika in fizika. Po duši sem ponosna naravoslovka! Zadnje leto pa mi tudi slovenščina postaja všeč.

Moj mentor, Stane Škarja, je na našo šolo prišel na začetku tega šolskega leta. Bil je prvi, ki mi je približal poezijo, ter me spodbudil k ustvarjanju.

Strokovna utemeljitev dr. Igorja Divjaka, člana strokovne komisije

Pesem Življenje je oblikovana kot gazela, ki v izvornem pomenu besede pomeni nit ali prejo. Perzijsko-arabska zvrst, ki jo je pri nas uveljavil Prešeren, zahteva uporabo notranje rime v prvih dveh in v vsakem sodem verzu, čemur sledi še pripev. Zelo uspešno je kot skrivnostno vitje preje podana tema knjige in pisave, ob njiju pa vprašanje usode vsakega posameznika na svetu. Ta se vrti na videz mehanično, toda ali se v njegovem vrtenju ne skrivajo morda globlja sporočila? Niso v preji časa v resnici zapisane naše zgodbe, tako preteklih kot sedanjih in prihodnjih rodov? Resnico pozna le knjiga.

ŽIVLJENJE

Zgodba za platnicami *lično* skrita je.

Pod prahom sivim *tiho* skrita je.

Nihče je ne odpre, nihče je ne pogleda,
med veliko množico - *zato* skrita je.

Čisto sama in čisto tiho od daleč opazuje
svet, ki hiti. Ona pa *mirno* skrita je.

V temo sobe je kot v jajce ujeta
in čaka, čaka ... - in *tako* skrita je.

PIA JOVANOVIČ

Novo mesto (mentorica: Jerica Eržek)

Dan začnem z dobro voljo in dobesedno s slušalkami na ušesih. Pišem zjutraj in lovim minute do začetka pouka ali pa pišem zvečer in lovim minute do konca dneva. Odvisno od navdiha. Po šoli vsem podrobno razložim, kaj se je zgodilo, čeprav me doma ni bilo le par ur. Ko ne govorim, se običajno učim ali grem na sprehod oz. na kolo do knjižnice in slaščičarne s svojim najboljšim prijateljem. Skoraj vsak dan imam intenziven trening karateja. Vedno se pripravljamo na novo evropsko prvenstvo ali izpit. Če zvečer ne pišem, gledam serijo oz. se derem na zaslon, ko mi zgodba ni všeč. Ja, imam smisel za nepričakovane, glasne dramatične vložke. Potem, ko me mami opozori, da hodim prepozno v posteljo, sem budna še približno dve uri. Na skrivaj berem, se pogovarjam s prijatelji, razmišljam, kako bi bila moja različica tiste povprečne TV serije veliko boljša ali pa preprosto ne morem spati. In beseda jaz mi ne pomeni nič, če beseda jaz ni pravi obraz Pie Jovanovič.

Strokovna utemeljitev dr. Igorja Divjaka, člana strokovne komisije

Pesem Šum je grajena na zvočnem ponavljanju in čarobnosti zvoka. Ta se stopnjuje do te mere, da se zvok poosebi, prevzame oblast nad lirsko subjektka, ki jo prevzame tesnoba. Zvok se v sinesteziji čutov spoji z odsevom, ki vabi v brezdanjo globino, vse do nič in praznine. Tu pa se v dramatičnem zasuku subjektka praznini upre, tesnobi sledi streznitev, ki vodi v novo voljo do življenja in v novo zapeljevanje skrivnostnih šumov.

ŠUM

Šum šumi,
šumi šum,
zatira me
in za zajtrk je moj pogum.

Šum šumi,
šumi šum,
me ustrahuje,
se z mano neprestano bojuje,
korake omejuje.

Šumu se nič ne zdi vredno,
šum hoče, da se počutim manjvredno,
preprečuje mi zgrabiti sanje,
strah ga je verjeti vanje,
varneje mi bo z njim ostati za vedno.

Moj odsev gleda nazaj,
z napakami me vabi na začetek,
vabi me v škatlo,
omejen kraj.

Tam je vsem lahko,
tam ljudje ne sanjajo,
stoletna tradicija se ni spremenila,
nikomur ne spodleti,
iz roda v rod se varno živi.

Ko pa šuma ni bilo,
ko zadovoljen s svojim šumenjem
je ležal na počitnicah,
me je prešinilo.

Moje življenje je razburkana pot
in po njej plujem sama,
škatla, na katero sem bila priklenjena,
je v resnici samo moja glava.

Šum šumi,
šumi šum,
poiskala sem pogum.

župančičeva frulica

NAJBOLJŠI SREDNJEŠOLSKI PESNIKI

DOROTEJA DREVENŠEK

Dobitnica Župančičeve frulice 2023
za najboljšo srednješolsko pesnico

Finalisti Župančičeve frulice 2023:

Ana Kumperger

Izabela Letonja

Iva Topolovec

Timotej Kristijan Kovač

Pohvale strokovne komisije:

- Lara Matos (*Ljubljana*),
- Žigi Omerzel (*Žiri*),
- Nuša Ornik (*Hoče*),
- Ajda Lučovnik (*Ljubljana*),
- Manu Nonkovič (*Ljubljana*),
- Julija Sever (*Radovljica*),
- Jaša Kecman Kordež (*Jesenice*),
- Hana Šubic (*Ljubljana*),
- Selma Hirkič (*Novo mesto*),
- Nuša Gredenc Pucelj (*Novo mesto*),
- Izabela Ostanek (*Ljubljana*),
- Ana Štular (*Kranj*).

DOBITNICA ŽUPANČIČEVE FRULICE 2023

Najboljši srednješolski pesniki

DOROTEJA DREVENŠEK

Maribor (mentorica: Nina Medved)

Sem Doroteja. Rada ustvarjam in rada se smejim. Igram šah in bas, berem, snemam, pišem ... Rada bi postala veliko stvari, najbolj pa si želim, da bi lahko počela čim več. Dosti jokam, ker me vse gane in ker mi (po besedah mojega brata) vse veliko pomeni. Na strop v moji sobi s kredo pišem misli, ki me motivirajo, premaknejo ali navdihnejo. O drobne ptice mojega srca pesnika Alojza Gradnika je ena izmed mojih ljubših pesmi. Veliko pa jokam na Enyin Only Time. Mislim, da sem napisala dovolj. To sem jaz. Ko bom velika bom ptica. Lastovka.

Strokovna utemeljitev Veronike Dintinjane, članice strokovne komisije

Pesem pripoveduje s posebnim občutkom za premolke, ki potegnejo poslušalca ali poslušalko, da prisluhne. Tišine med besedami so gradnik poezije, ki ga je včasih najtežje opredeliti. Zračnost besed, pravilno tempiranje prelomov vrstic, stopnjevanje ponazarjajo vsebino. Notranji svet ubesedi metonimija srajc in jopic, barv in temperature prostora. Dokler ne izgine še zadnja oprijemljiva sled, vonj - lirski subjekt se, potem ko uvede pesem, postopoma razprši, doker se ne konstituira znova v svoji odsotnosti. Zdi se zelo preprosto, in vendar uspe lirskega »jazu« na ta način držati pokonci celo pesem - gotovo tudi zaradi posrečenega razmerja med besedami in premolki, zaradi jasnosti podob, pa tudi občutka za dramaturgijo znotraj pesmi, notranjega ritma. Opozicija med nestvarnostjo in stvarnostjo, med prisotnostjo in odsotnostjo je tista, ki daje pesmi črvice temelje. Selitve, premiki skozi čas in iz kraja v kraja, opredeljujejo temeljno človeško izkušnjo vpetosti v prostor in čas. Je pa morda selivka tista ptica, ki ima v svoje bivanje vpisano vračanje v iste prostore.

SELIVKA

Postopoma sem izginila.

Najprej je začelo -
primanjkovati besed
in je bila tišina bolj gosta.

Za njimi so odhajale srajce
ter jopice,
tudi barve so postopoma sivele,
zaradi napetega ozračja
je bilo vroče, tako da
bi bile obleke odveč.

V omari za čevlje
se je pojavila
praznina,
ki se je razselila na
knjižne
police.

Celo mila so zapustila svoja mesta,
ko sem nehala čistiti
svoje sledi.

Dokončno sem se
izbrisala
takrat,
ko v kopalnici ni bilo več zobne ščetke,
preden sem jo vzela s sabo sem prižgala sveče,
da se je izgubil tudi moj vonj.

MANDALE

Izginem med nepopisane liste
in nepobarvane prostore.

Polnim jih z barvo
(običajno se vanje izlivam jaz).

Tako tiho je,
da je utihnilo celo tiktakanje
in me usmerja zgolj svetloba.

Počivam,
danes se svet vrti brez mene,
v svojem nadstropju barvam kroge,
ki ležijo in počivajo z mano.

Družno ne obstajamo.

UTRINKI Z OKENSKE POLICE

Ena.

Ura, ki visi na steni je počasna.
To je njeno trinajsto življenje.

Dve.

Kakor vrabček sedim na
okenski polici.

Tri.

Čakam.
Povsod in ves čas čakam.
Zaciklana med posušena lica.

Štiri.

Neprestano začenjam znova,
ampak je vsakič isto.
Kakor da bi se telo upiralo
in mi sporočalo, da lahko živim
le na en način.

Pet.

Mislila sem, da bo lažje,
če zaprem vrata,
vendar mi trenutki še vedno
uhajajo.

Šest.

Ko sem zaloputnila z vrati,
je na tla padla ura.
Pa še vedno tiktaka.
Kot jaz.

Sedem.

Na okenski polici pojem
uspavanke
in upam, da bo svet zaprl oči,
ki so ves dan zadržte v besede.

Osem.

Ne razmišljam preveč,
le temeljito
in ves čas.

Devet.

Mogoče ...
Mogoče je vse to le
privid.

Deset.

Enajst.

Dvanajst.

ANA KUMPERGER

Šempeter v Savinjski dolini (mentorica: Ljuba Koprivc Bertoncelej)

Ko sem bila stara 7 let, sem si želela, da bi lahko letela. Rada se ponoči vozim sama po mestu ali zgolj sedim v sobi in skozi okno opazujem, kako se luči na semaforju prižigajo brez mene. Navdušujejo me opazovanje neznancev na železniški postaji, sobotna peka makovega peciva in večerni tek med polji hmelja. Ko sem bila stara 15 let, sem si želela, da bi znala brati misli drugih. Na svoji poti ustvarjalnosti poskušam slediti svojemu najljubšemu reku »*Prek trnja do zvezd*« (Ad astra per aspera), ena mojih najljubših pesmi pa je »Potrpi z vsem, kar v tebi še ni rešeno ...« (R. M. Rilke). Zdaj, pri svojih osemnajstih, sem spoznala, da mi že med pisanjem poezije zrastejo krila in da lahko misli mimoidečnih začutim, če z njihovih obrazov pobrišem resnoben pogled ter se zazrem v njihovo srce.

Strokovna utemeljitev Veronike Dintinjane, članice strokovne komisije

Pred nami je pesem, ki skrajno učinkovito razvije osnovno podobo: žarnica v stari namizni svetliki. Otipljivo izriše »rjaste« sence, tiho hreščanje, prižiganje in ugašanje. Žarnica pridobi lastnosti subjekta - ki se prereka s stikalom, čutimo njeno utrujenost, njen boj - zgodba, se zdi, doseže dramatični vrh, ko se volframova nit s kratko belo iskro pretrga in sledi tema. In nato še presenetljiv obrat (ali rekontekstualizacija metafore!), skozi okno posije zlatooranžen žarek, ki osvetli pregorelo žarnico. Žarnico kot nosilko glavne metafore zamenja svetloba, kar močno razširi pomensko polje. Pesem s konciznimi opisi (ta spretnost se, poleg bogate metaforike in literarne razgledanosti, kaže tudi v drugih pesmih istega avtorja ali avtorice), pravilno gradacijo elementov in dramaturgijo pesmi drži bralkino pozornost, nato pa z zasukom doseže, da se pesem odpre veliko širše kot pričakovano - podoba prerase v metaforo, ki ostaja bralcu v spominu, se spreminja in dobiva nove kontekste.

SVETLIKANJE NA OBZORJU

Žarnica v stari namizni svetilki
ob štirih zjutraj tiho hrešči.
Preslabotna je,
da bi osvetlila predmete okoli sebe -
le še rjasto senco lahko nariše pod njimi.

Prižiga se in ugaša.
Prereka se s stikalom pod sabo,
ki vztraja pri svoji odločitvi.
Morda pa želi biti ves čas osvetljeno.
Kdo pravzaprav dela komu uslugo?

Na krhko steklo sede mušica
in izmozgana žarnica za nekaj sekund ugasne.
Po dolgem mežikanju
se električni tok prebije po dovodni žici,
da ponovno zasveti.

Volframova nit
se zaradi previsoke napetosti pretrga.
Kratka bela iskra.
Tema.

Tik preden se vroča žica ohladi,
skozi okno posije zlato oranžen žarek
in osvetli pregorelo žarnico.

IZABELA LETONJA

Lesce (mentorica: Bernarda Lenaršič)

Sem veliko stvari. To je prvo, kar mi pade na pamet, ko se poskušam opisati. Sem pojava, ki jo je vesolje izoblikovalo skozi kalejdoskop izkušenj, in zdaj ta pojava hodi na vlake in zaključuje gimnazijo in pije kavo z riževim mlekom in pelje svojega psa na dolge sprehode in posluša jazz, medtem ko pospravlja. Rada iščem občutke v umetnosti in ustvarjam pesmi iz občutkov. Rada imam galerije in muzeje. Rada imam morje, čeprav morje ne mara mene (ali me imajo preveč radi komarji). Rada plavam, ker postane pod gladino vse preprosto in ker rada skačem v vodo na bombico. Rada imam družino in prijatelje in klišeje. Rada imam koncerte, pajke, stripe, video eseje, botaniko, rumeno barvo in teksturo lana. Rada imam stvari rada, ker je to tisto, kar me spomni, da je svet kljub vsem grozotam na njem lahko lep. Veliko stvari sem in veliko stvari delam in to je po svoje vse, kar lahko rečem o sebi. In pa rada pišem. Ampak to je najbrž očitno.

Strokovna utemeljitev Veronike Dintinjane, članice strokovne komisije

Pesem se odpre pred nami z znanim prizorom, ki ga gledalcu poroča kraljica Gertruda v 7. prizoru 4. dejanja Hamleta in ga je tako mojstrsko upodobil angleški slikar John Everett Millais: Ofelija lebdi na vodi. Na novo ubesediti tako znan motiv in mu dodati nov, svež vpogled je vselej izziv. Vrstice posnemajo tok reke, v meandrih si sledijo proti koncu. Poleg oblikovne inventivnosti je pesem dosledna v svojem izrazu: prizor opisuje brez tragike, vzpostavlja določen občutek lahkotnosti, igrivosti, učinkovito uporabi nagovor (z aluzijo na eno najbolj znanih vrstic naše poezije - da nas spomni, da smo v prostoru retoričnega in imaginarnega), ki ga dopolni s prizori vsakdanjosti: že narezan kruh v vrečki, popoldne na bazenu z družino - nedorečeno, v varnosti otroštva izolirano poletje, ki seveda ne more trajati. »Oh, kot bi le svet lahko vrteli kot gramofonsko ploščo.« Prizor je opisan »od zunaj«, vendar se zdi, da govori z Ofelijine perspektive. Njena glavna lastnost, poleg pasivnosti, prepuščanja reki in ignoriranja resničnosti, je, da je »mlada«. Že prva vrstica nam pove, da je ta mladost pretrgana. Opozicija med izoliranim, brezskrbnim otroštvom in na drugi strani grozečo stvarnostjo ustvarja potrebno napetost. Pesem se sklene s prošnjo, da bi ji pustili še sanjati, da bi tok časa za hip zastal - prošnja, ki jo delimo tudi bralci in bralke.

OFELIJA

Pretrgano
mlada
lebdí v
toku
reke.
Oh, ko bi le svet
lahko vrteli kot
gramofonsko ploščo.
Šepetanje bele obleke,
híhitajoče se v volančkih,
ki jih voda zvija
v otročje nasmehé okoli
njenih gležnjev - oči,
ogledalca iz prevrnjenih žlic,
kodri, cvetlice, prerastle
bodo reko kot lokvanji.
O Vrba, srečna, draga,
kaj ne boš je poljubila?
Se nanjo sklonila, spletla ji
sveta iz obljub in verzov in
drugih krških stvari?
Ji ne boš postlala,
ji skozi strune svojih povešenih
vej zaigrala uspavanke?
Pa tudi prav.
Pa naj le spi.
Naj spi, in naj sanja,
kajti svet v odsevu je včasih lepši
kot nad glavo, kjer visi rezilo giljotine,
in včasih so na bazenu družinski popusti,
in včasih je kruh v vrečki že narezan,
in včasih je lažje plavati, kot oditi iz
vode, kjer je hladno,
ker si pozabil brisačo
in je sonce že zašlo.
Pustila je rahli lupini
temnikastih valovčkov,
da jo je zajela. In naj jo.
In reka jo bo vzela,
ker tako gre to.
Daj, pustimo ji.
Pustimo ji spatí.
Pustimo ji lebdeti.
In naj sanja.

IVA TOPOLOVEC

Žalec (mentorica: Vesna Gubenšek Bezgovšek)

Moje ime je Iva in letos sem preštela sedemnajst let. Hobije menjam hitreje kot veter menja smer, vendar je pisanje že od nekdaj stalnica v mojem življenju. Rada pišem o praktično vsem in se pri tem poskušam čim manj zadržati, saj s pisanjem najlažje izražam svoje misli, ki jih pogosto lovim na papir, kot bi lovila kresničke v kozarec za vlaganje. Pogosto razmišljam o obstoju in smislu življenja, nato pa se odločim, da preveč filozofiram in se raje osredotočim na svoje stvarno življenje. Zadnje čase se najboljše počutim, ko poslušam pesmi Sufjana Stevensa ali pa ko sem s prijatelji in na plano potegnem svoj rožnat fotoaparati, ki sem ga dobila pred kakšnimi osmimi leti in ima čisto premajhno ločljivost. Slike nato razvijem in jih prilepim na steno poleg osnutkov za svoje pesmi.

Strokovna utemeljitev Veronike Dintinjane, članice strokovne komisije

Vsako štetje je odštevanje. Število vrstic se z vsako kitico manjša, dokler ne nastopita konec pesmi in belina. Pesem ta občutek skrajševanja časa postavi najprej v telo: v usta, grlo, sapnik. Z intenzivnostjo zobobola, ki ga ne moreš prezreti, se spusti po hrbtenici - čudovita metafora (»kot bi bila tobogan za majhne otroke«) poveže strah pred minljivostjo in smrtjo z otroštvom, stanjem nevednosti, imunosti za smrt. Pesem prek oblikovne ravni, prek dobro izbranih metafor daje občutiti otipljivost tega, kar pripoveduje: strah pred smrtjo ni intelektualen konstrukt odraslih, temveč otipljiva, nedoumljiva groza, kot jo občuti otrok. Ta groza, ki se jo naučimo potisniti, potlačiti v nezavedno, da le občasno zaskeli (kot zaskeli hlad občutljive zobe), ostaja to, kar nas sidra v resničnost - sobivanje z zavestjo o umrljivosti je morda način, kako doseči pravo, pristno živost.

ŠTETJE

Vsake toliko časa začutim tisti občutek.
Najprej ga začutim v ustih, grlu in sapniku.
Predstavljam si, da ga začne zobobol.
Nato se spusti po moji hrbtenici,
kot bi bila tobogan za majhne otroke.
Tiste, ki ne poznajo nevarnosti.

Sladko nevedne in razigrane, neustrašne.
Ko si otrok, se menda ne zavedaš,
da so ti dnevi šteti, ker šteti znaš le do deset.
Zakaj sem jaz vedno štela do trideset,
ko smo se peljali do babice, mimo pokopališča?

Šele po tridesetih sekundah sem odprla oči.
Zvečer pa nisem mogla spati in sem štela,
da nisem mislila na praznino in konce.
Zdaj štejem dneve, ko se zbudim.

Vsak dan je enak in mimo pihne kot veter,
ki hladno zaskeli moje občutljive zobe.
Bolečino sem se naučila odmisliti.

Včasih jo še vedno začutim v srcu.
Takrat vem, da ne sanjam. Živa sem.

In ker sem živa, bom umrla.

TIMOTEJ KRISTIJAN KOVAČ

Boštanj (mentorica: Ljuba Koprivc Bertoncelj)

Pri 18 letih sem bil najmanj produktiven, ker verjamem samo v svoj čas. To je čas, ko mi mačka z elegantno hojo pokaže svojega mladiča na sosedovem nadstrešku. Ko se jezim na pesnika, ker pesmi sploh ne razumem. Ko izklopim vso mašinerijo obraza in razuma. To je zmeraj tisti popoldan po pouku, ko je dovolj, da me oplazi zgolj rezka ploskev Bukovskijeve besede ali prašna muha, da mi ponovno zamrmrata, kje obstajam.

Rad imam bradate može. Brahmsa, Whitmana, starega Kubricka. Rad imam film, ker ga verjetno bolj razumem kot poezijo. Rad imam ljubezen, ker je ona našla mene, namesto da bi jaz lovil njo. Rad imam beležke in težke kulije ter grob vonj po starih knjigah. Včasih celo sinestezije, kdaj drugič samo strogi realizem. Gimnazija svoj čas z ogljiki, ujetimi v oznakah, doliva mojemu, sam pa se obremenjujem z vsemi verzi, ki sem jih že zdavnaj pozabil.

Včasih se bojim svojega glasu. Takrat zmeraj pišem.

Strokovna utemeljitev Veronike Dintinjane, članice strokovne komisije

Pesem govori v intimnosti dvojine, toda tokrat prek menjavanja prve in druge osebe ednine. Neposrednost opisa daje vrsticam določeno lepoto: soudeleženi smo v trenutku presenečenja, zanosa, knjiga pade na stegna in se prelista na začetek. Trenutek srečanja med dvema je povsem telesen, stvaren, zdi se nam, da ga prepoznamo: ko ne veš, kam sodijo roke, ko se on zaplete v njene lase, ko se ona zaplete v njegovo slino. Otipljivost čutnega deluje, ker so opisi preprosti in pristni. Toda kot dajejo slutiti zadnje vrstice, vse le ni tako enostavno, stvar je bolj zapletena; ne gre zgolj za srečanje dveh teles v poželenju. Eros je bil vedno nekoliko neulovljiv. Zadnje vrstice v pesmi dajejo vedeti, da se tudi tu vpletajo različna dojetanja ljubezni, tako literarna (romantična?) kot historična - telo boginje, oči duše, oba klišeja, tu stojita v kontrapunktu neposredni izkušnji posameznika (v prvem delu pesmi). Tako tudi ta drobna, erotična pesem razume nedoumljivo skrivnostno razsežnost, ki se odpira na meji telesnega, na meji ednine.

PRIJELA SI MOJO DLAN

in vanjo položila svoje prsi.
Knjiga mi je padla na stegna
in se sama prelistala
na začetek.

Vsa dišeča po dežju
si me poljubila
in zanihala s trepalnicami.
Zapletel sem se v tvoje lase in
ti v mojo slino.

Miže sem zaprl knjigo.
Snel sem si pas svoje duhovnosti.
Ti si snela svojo jopico.

Ulegel sem se, da
si lahko splezala name.

Takrat nisem pomislil,
da zrem v oči tvoje duše,
ampak da se potapljam
v telo boginje.

NAJBOLJŠI OSNOVNOŠOLSKI DEKLAMATORJI

Strokovna komisija si je v sestavi Nane Milčinski, Mojce Funkl in Žige Bonče na treh predizborih v živo ogledala nastope, predhodno izbrane na podlagi ogledov video posnetkov, in določila finaliste:

Zoja Kogovšek (*Brezovica pri Ljubljani*)

Maša Markota Jakopin (*Maribor*)

Benjamin Strgar (*Škofljica*)

Mitra Andrejević (*Kočevje*)

Ajda Zgaga Misja (*Metlika*)

Na zaključni prireditvi bo znana zmagovalka ali zmagovalec Župančičeve frulice, ki bo prejel/-a pastirski rog za najboljšega osnovnošolskega deklamatorja kot simbol dobrega govorništva in javnega nastopanja.

NAJBOLJŠI SREDNJEŠOLSKI PRIPOVEDOVALCI

Strokovna komisija je v sestavi Nane Milčinski, Mojce Funkl in Žige Bonče na podlagi ogledov video posnetkov izbrala finaliste:

Ema Medved (*Škocjan*)
Luka More (*Škofljica*)
Anej Oman (*Kočevje*)
Lana Mastnak (*Žalec*)
Indija Stropnik (*Ljubljana*)

Na zaključni prireditvi bo znana zmagovalka ali zmagovalec Župančičeve frulice, ki bo prejel/-a pastirski rog za najboljšega srednješolskega pripovedovalca kot simbol dobrega govorništva in javnega nastopanja.

NAJBOLJŠA OSNOVNOŠOLSKA PESNICA GORANOVEGA PROLJEČA 2023

JANA VANČINA

OŠ dr. Branimira Markovića, Ravna Gora (HR)

Mentorica: Gordana Podobnik

TIŠINA

U trenutku kada si sam
slušaš, slušaš, i čuješ
tišinu.

Čuješ je kako hoda, osjetiš svaki njen pokret.
Osluškujesh, osjećaš, osjećaš je, misliš o njoj.
Pitaš se ...

Ima je u smijehu, radosti i sreći,
u svim lijepim mislima.
Prepuštiš se lijepom,
zahvati te tišina.
Uljulja. Omekša.
Svugdje je oko tebe.
Priča priču.

Ponekad te čini tužnim.
Tjera te da razmišljaš.
Povlači te u usamljenost.
Ne dopušta ti da je prekineš.
Tada baš i nije dobar prijatelj.

Stalno je oko tebe,
U tebi
Razumiješ je,
Daje ti mira da razmisliš
I osvijestiš.

Gdje god da kreneš, tišina.
Uvijek je prisutna negdje u kutu
Negdje priča svoju priču.
Tiho, nečujno, smireno.
Bogat si ako razumiješ njen jezik.

NAJBOLJŠI SREDNJEŠOLSKI PESNIK GORANOVEGA PROLJEČA 2023

NIKOLA SERDAR

Škola primijenjene umjetnosti i dizajna, Zagreb (HR)

Mentorica: Marta Lazić

PONOVO PRIZIVANJE

pokušali smo se prisjetiti
naših starih imena
što su ostala zaglavljena
u malenim teglama
na dnu stare komode

negdje iza začina
i suhog kruha

gledala si sa strane
napetih ušiju i velikih očiju
čekala riječi odobrenja
tiha zvijer

ne možeš reći ono što želiš
jer ja želim više
želim izbaviti svoje ime
u međuprostoru sekunde
ti si već ugrabila svoje

govori sad
kažem ti
govori!

GOSTJE ŽUPANČIČEVE FRULICE

S svojo prisotnostjo so nas v 33-ih letih počastili:

Tone Kuntner	1991
Jerca Mrzel	1992
Tone Pavček	1993
Edi Majaron	1994
Saša Vedri	1995
Alenka Vidrih	1996
Ljoba Jenče	1997
Vojko Zidar	1998
Violeta Tomič	1999
Aleš Valič	2000
Irena Zagajšek	2001
Saša Pavček	2002
Desa Muck	2003
Andrej Rozman - Roza	2004
Vinko Möderndorfer	2005
Barbara Gregorič Gorenc	2006
Anja Štefan	2007
Janez Mušič	2008
Ervin Fritz	2009
Boris A. Novak	2010
Miroslav Košuta	2011
Zvezdana Majhen	2012
Peter Svetina	2013
Maja Novak	2014
Andrej Rozman - Roza	2015
Bine Štampe Žmavc	2016
Neža Maurer	2017
Andrej Borin	2019
Barbara Gregorič Gorenc	2020
Feri Lainšček	2021
Borut Kraševc in David Bedrač	2022
Vinko Möderndorfer in Roman Rozina	2023

Zbral in uredil:

Tadej Fink

Lektorski pregled:

Nastasja Schweiger

Oblikovanje:

Promade, Tomaž Čurk s.p.

Izdajatelj:

Zavod za izobraževanje in kulturo Črnomelj

Ulica Otona Župančiča 1, 8340 Črnomelj

Tel: 07 30 61 392

Predstavnica izdajatelja:

mag. Nada Žagar, direktorica

Tisk:

Natisni.net

Naklada: 300 izvodov

Črnomelj, junij 2023

Projekt Župančičeva frulica 2023 je sofinancirala:

Projekt so podprli:

145-letnica rojstva
Otona Župančiča
1878–2023

ZAVOD ZA IZOBRAŽEVANJE
IN KULTURO ČRNOMELJ

Izdajatelj:

Zavod za izobraževanje in kulturo Črnomelj

Ulica Otona Župančiča 1, 8340 Črnomelj

Tel.: 07 30 61 390

E-naslov: info@zik-crnomelj.si

www.zik-crnomelj.eu

